

mente, at Lovforslagets Bemærkninger bandt Ministeren — saaledes tror jeg, at han udtrykte sig — til under alle Forhold, hvis Pengene ere til Stede, at gaa med til, at Spiret bygges. Det ærede Medlem maa ikke rigtig have læst denne Sags Forhistorie. Det er klart, at de Bemærkninger, hvormed Lovforslaget ledsages, kun kunne forstaaes, naar man kender Sagens Forhistorie, og Forhistorien er denne, at da Konsistorium svarede paa Tilbudet fra Direktør, Dr. Jacobsen, hed det udtrykkeligt, at en Forudsætning for Gavens Modtagelse maa være, at det lykkes Autoriteterne at formaa Stat eller Kommune til at paatage sig alle saadanne Udgifter, som vedrøre denne Sag. Det er Betingelsen, og jeg antager, uden at jeg i øvrigt ved noget som helst derom, at man fra Frue Kirkes Patronats Side ønsker ikke alene at have en Sum til Spirets Vedligeholdelse, der kunde svare nogenlunde til de beregnede aarlige Udgifter, men ogsaa at have en Sikkerhed for alt, hvad der i Fremtiden kan følge af dette Spir. Hele dette Ansvar maa man overtage paa fuldgyldig Maade; det kan slet ikke ske derved, at der kapitaliseres $1\frac{1}{4}$ pCt. af Assurancesummen plus $\frac{1}{22}$ af Udgifterne til Kobberbelægningen. Der er her Tale om ganske andre Ting. For Resten maa jeg udtale som min Mening, at det er en Uting, at ikke en offentligretlig Person antager sig et saadant Bygningsværk. Der er noget, der hedder en selvejende Institution, men at have en selvejende Institution i Form af et Spir paa en Kirke, synes jeg er noget mærkeligt. Naar det ærede Medlem fra Vinderup ansaa det for en given Sag, at jeg var bunden derved, at Ministeriet havde sluttet sig til det subsidære Forslag, der kom fra Kommissionens Udvalgsflertal, er det derfor ikke rigtig, det er kun sket under de Forudsætninger, jeg nævnedes før. Som det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) foreholdt mig for et Øjeblik siden, maatte jeg jo være en underlig parlamentarisk Minister, hvis ikke de Udtalelser, der faldt om en Sag, der forebringes den lovgivende Magt, i dette Tilfælde Folketinget, skulde betyde noget for mig. Jeg vil imidlertid i Dag nøjes med at sige, at Sagens videre Forløb staar i Taage; jeg kan ikke se, hvorledes det vil forme sig i Fremtiden med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg vil kun, inden jeg slutter, udtale, at hvis dette høje Ting havde ment det værdifuldt i rent kunstnerisk-arkitektonisk Henseende, i landskabelig Henseende, i historisk Henseende

for vort Folk at modtage denne fyrstelige Gave, havde dette høje Ting sikkert bevilget de dertil fornødne Midler, det har man set tidligere. Med denne Slutning, som jeg drager af Forhandlingerne i Dag, skal jeg slutte mine Bemærkninger.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Jeg har kun en ganske kort Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen). Jeg skal minde om, at en amerikansk Humorist har fortalt en Historie om en Mand, der rolig og koldblodig lod sig skælde ud for Skurk, Kæltring, Asen, Bæst o. s. v., men da det blev sagt om ham, at han ikke vidste mere Besked end en gammel Logarithme, blev han i høj Grad fornærmet, thi det kunde han da høre var et nederdrægtigt Skældsord. Naar det ærede Medlem fra Fredensborg siger, at jeg ikke har arkitektonisk Kultur, forstaar jeg, at det maa være et nederdrægtigt Skældsord, men saa forstaar jeg ogsaa, at det ærede Medlem fra Argumenterne er kommen til Skældsordene.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Naar den højtærede Minister udtaler sig, som han gjorde, forstaar jeg, at han betragter det, at Tinget siger Nej til at bevilge en Sum til Spirets Vedligeholdelse, som retninggivende for ham, som Udtryk for, at der ikke her er nogen Stemning for Spiret. Jeg tror, det er aldeles urigtigt at drage denne Slutning. Naar nu Statskassen bliver fri for disse Udgifter, men de garanteres ad anden lige saa sikker Vej, og naar Vedligeholdelsen af Spiret bliver fuldt og helt sikret, endogsaa i den Grad, at den Mulighed, man ogsaa har hørt omtale, at Frue Kirkes Spir styrter ned og knuser Universitetet, bliver tagen i Betragtning, kan jeg ikke begribe, at den højtærede Kultusminister kan opgive den Plan, som ligger til Grund for dette Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) og jeg se meget forskelligt paa denne Sag. Det er ikke